

Комунікат НУК в справі перепису населення Канади 1971

1 червня ц. р. всі канадійці відповідатимуть на запитання перепису населення, в якому всі українці матимуть нагоду заявити й оборонити нашу національну, релігійну і культурну ідентичність в Канаді.

Нашу українську ідентичність зокрема треба заявити в таких питаннях запитника:

Питання 5 „Матеріна мова“ — треба вписати на лінії „українська“.

Питання 11 „Де Ви народились“ — ті, що родились на рідній землі, впишуть на лінії „Україна“.

Питання 14 „Якої країни Ваше громадянство“ — якщо не маєте канадійського чи іншого — вписати на лінії країну походження „Україна“.

Питання 15 „До якої етнічної чи культурної групи належали Ви, Ваш батько чи предок, приїхавши на цей континент“ — замаркувати кильце при слові „Юкрейніс“.

Питання 16 „Яка Ваша релігія“ — замаркувати кильце при словах „Юкрейніс Кетолік“, або вписати на лінії „Українська Греко-Православна“ чи „Українська Євангеліська“, і т. п.

Питання 17 „Якою мовою найчастіше розмовляєте дома“ — замаркувати кильце при слові „Юкрейніс“.

В телеграмі до Федерального Уряду, Комітет Українців Канади поставив вимогу, щоб у питанні про матерню мову видрукувати з кильцем до замаркування слово „Українська“, яка в попередньому переписі була зазначена разом з назвами одинадцяти інших мов, тепер теж поминутих. Рівночасно поставлено вимогу, щоб від питання релігійної приналежності додати друком „Українська Греко-Православна“. Якщо це не станеться, то на обидва ці питання відповідь треба вписувати на лінії, як це подано вище.

Дві третини родин в Канаді дістануть коротку форму (2-А) в якій поміщено лише питання 5 про матерню мову, а одні третина родин одержить повну форму (2-Б) в якій є всі вище названі питання до виповнення.

Для забезпечення прав української громади в Канаді треба всім українцям без винятку заявити нашу ідентичність в цьому переписі і тому проситься Складові Організації, Відділи і Представництва ІСУК, а зокрема всі українські церковні громади негайно подати цей комунікат до відома всіх українців Канади.

Комітет Українців Канади
Президія
Вінніпег, 21 травня 1971

Помер сенатор-демократ Томас Дадд — приятель поневолених народів

Нью-Йорк. — В Олд Лаймі, Коннектикут, у віці 64-ох років, помер 25 травня сенатор-демократ Томас Дадд, відомий із того, що часто в Конгресі виступав в обороні поневолених Московською державою народів. В Конгресі він працював від 1952, коли вперше був обраний на конгресмен, а пізніше, в 1958 році здобув пост сенатора, яке то становив займав до 1970 року, коли його переміг республіканський противник. В останній виборках сенатор Дадд старався про перемогу як незалежний кандидат, бо Демократична Партія не підтримала його кандидатури тому, що він мав клопоту з фінансами, що були зібрані на партійні цілі. Сенатор Т. Дадд відомий з того, що він як голова Правничої Підкомісії в справах внутрішньої безпеки, переводив переслухання про підвину діяльності в цій країні, тих елементів, які працювали в користь світового комунізму. Проти нього часто виступали в СРСР, де преса його висміювала за те, що він обороняв народи, поневолені СРСР. У зв'язку з візитом Нікіти Хрущова до ЗСА сенатор Т. Дадд вилетів в Сенаті промову, в якій перестерігав цю країну проти концесій у відношенні до СРСР, щоб не

повторити тих помилок, які колись зроблено Гітлерівській Німеччині у Мюнхені. Сенатор Дадд домагався, щоб телевізійні станції не мали права надавати аудієві, які схвалюють злочини, заворушення та нищать моральні засади глядачів і слухачів. „Комсомольська Правда“ з 12-го грудня 1965 року критикує сенатора Дадда за те, що він домагався, щоб „Америка дивилася на комуністів як на непримирливого ворога“. За таке становище Дадда ненавиділи його ліві елементи в цій країні. Поневолені Московською державою народи втратили свого щирого приятеля.

Сенатор Томас Дадд промовляв під час одного із своїх виступів

Повторити тих помилок, які колись зроблено Гітлерівській Німеччині у Мюнхені. Сенатор Дадд домагався, щоб телевізійні станції не мали права надавати аудієві, які схвалюють злочини, заворушення та нищать моральні засади глядачів і слухачів. „Комсомольська Правда“ з 12-го грудня 1965 року критикує сенатора Дадда за те, що він домагався, щоб „Америка дивилася на комуністів як на непримирливого ворога“. За таке становище Дадда ненавиділи його ліві елементи в цій країні. Поневолені Московською державою народи втратили свого щирого приятеля.

Розпочався з'їзд комуністичної партії Чехо-Словаччини

Прага. — Після тритижного відкідання у зв'язку із советською інвазією на Чехо-Словаччину, у Празі розпочався з'їзд комуністичної партії ЧССР, на який прибули також делегації від інших комуністичних партій „соціалістичного блоку“. Советську делегацію очолює генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв. Вона прилетіла найновішим советським літаком „Ту-144“, що летить швидше від звуку. Зали той літак перелетить до Франції, на міжнародній авіаційній показ, його оглядають пражани. Делегати з Польщі очолює Герек, із Східної Німеччини — Еріх Гонекер, з Угорщини — Янош Кадар. Советських делегатів вітали на аеродромі в Празі президент ЧССР Людвік Свобода і пар-

тійний провідник Густав Гусака, який замінив виклишеного під час чистки Александра Дубчека за його спробу реформи в Чехо-Словаччині. Румунія, що постійно ставить спротив доктрині Л. Брежнєва про взаємну підлеглість країн „соціалістичного блоку“, послала до Праги делегацію з членом виконавчого комітету комуністичної партії Дімітру Попеску. Сподівається, що на партійному з'їзді будуть проголошені вибори в ЧССР; останнього разу вони були в 1964 році. Після інвазії військ СРСР та інших країн Варшавського пaktu на Чехо-Словаччину відбулася велика чистка, і тоді без виборів призначали на відповідальні посади партійців, які виявляли симпатії до СРСР.

У 33-ї РОКОВИНИ СМЕРТІ

ПОЛКОВНИК ЄВГЕН КОНОВАЛЕВ
* 14 червня 1891 — † 23 травня 1938

Дж. Діфенбейкер виступав у парламенті в справі відкриття канадійського консульства в Києві

Вінніпег (КУК). — 19-го травня в палаті посів в Оттаві йол. прем'єр Канади Діфенбейкер поставив запит чи прем'єр-міністр Трудо під час своєї візити в Советському Союзі вимагає від советських літерів, щоб вони дали право голосу Естонцям, Литовцям та іншим поневоленим народам. На це питання від уряду дав відповідь міністер закордонних справ Канади Мітчел Шарп, заявляючи, що прем'єр-міністр Трудо використав цю візити для обговорення всіх справ які стосуються грома-

Відзначення 100-річчя з дня народження Лесі Українки відбудеться в Клівленді в рамках 22-ї Зустрічі Українців

Клівленд, Огайо. — Інтенсивна підготовка до вшанування святкування відзначення 100-ліття від дня народження Лесі Українки, що відбувається тут у рамках XXII-ї Зустрічі Українців Америки в Канаді, в днях 29 і 30-го травня ц. р., добігає кінця. В Архидієцких Богослужіннях візьмуть участь Владислав як на неприємливого ворога. За таке становище Дадда ненавиділи його ліві елементи в цій країні. Поневолені Московською державою народи втратили свого щирого приятеля.

Піаніст Роман Рудницький знову переможцем міжнародного конкурсу

Терні, Італія. — У найбільшому міжнародному Конкурсі піаністів в Італії, „Алессандро Касагранде“, який відбувся мин. тижня (18-22 травня) в Терні та в якому взяли участь майже сто піаністів з усього світу, виступаючи в трьох розгрівах. Юрій вибрало до фіналу десять — з яких кожний мусів грати ціло-програмний рециталь — та описав переможцями — лауреатами прого-

ЗВІТУВАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ВИПОВНИЛИ ПЕРШИЙ ДЕНЬ ЙОГО РІЧНИХ НАРАД

НАРАДИ ЗАПОЧАТКОВАНО ПОКЛОНОМ Т. ШЕВЧЕНКОВІ ТА ВІШАНУВАННЯМ ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ВАСИЛІА СТЕФАНИКА

Союзівка, Кергонксон, Н.П. — У понеділок 24-го травня ц. р. на цій оселі почалися звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, в яких беруть участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії, Головної Ради і гол. редактор „Свободи“, як також почесні члени Головного Уряду. Перший день наради виповнило в цілому звітування усіх гол. урядовців, редактора „Свободи“ та управи „Союзівки“.

Наради започатковано традиційним зібранням усіх учасників наради біля пам'ятника Шевченкові, покладаючи квіти біля нього та відспіванням заповіту. Описав у великій залі „Веселки“, прикрашений портретом Лесі Українки і Василя Стефаника, головний передсідник Н. Лисогір, відкриваючи наради, згадав, що саме цього року українці в усьому світі відзначають сторіччя з дня народження великої поетеси українського відродження Лесі Українки та великого письменника і співця української землі Василя Стефаника, та висловив надію, що ці наради проходять в душі їх ідей.

Заступниця гол. передсідника пані Марія Душиняк продекларувала уривок із віршу Лесі Українки „І Ти колись боролась...“, а головний контролер д-р Михайло Данилюк відчитав уривок із новели В. Стефаника „Сини“.

Закінчили звітування в першому дні наради, на вісточок 25 травня передбачені були дебати над усіма звітами і наради окремих комісій. Загальну характеристику праці і стану УНСозу в поодиножх ділянках його активності подав у своєму звіті гол. передсідник Н. Лисогір. Друж цього звіту почнається нижче в цьому числі „Свободи“.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ПОСІДА ВАСИЛІА ЛИСОГІРА

Рік 1970-ий був знову успішним роком для Українського Народного Союзу. Ми встановили нові рекорди щодо загального членства, суми забезпечення, членських вкладок, доходів з інвестицій загальних прибутків з інвестицій, вартості грамот і надбавок. Наші виплати помертвого забезпечення були найвищими в нашій історії. Загальні виплати нашим членам і їхнім родинам насправді рівнялися сумі всіх членських внесків, зібраних впродовж року. Ці готівкові виплати охоплювали приблизно півтори мільйона дол. за зрілі грамоти, понад 400.000 дол. в дивідендах, чверть мільйона дол. виплат грошових зворотів і допомоги та понад 650.000 дол. помертвих виплат. Коли додамо до цих квот 369.000 дол. виданних, як нагородні секретарям чи організаторам, то виплати перевищили наш річний дохід з членських вкладок. Цей факт є прямим запереченням зваяти як часто чуємо, що треба вмерти, щоб мати користь з забезпечення із життя.

Як у минулому, наш Союз був провідним в уділованні забезпечення на життя українських родин за низьку ціну. На крайову чи місцеву мірку ми грали в тому році керівну роль у фінансуванні та підтриманні братських, розвагових і спортивних дій, у сприянні освітнім програмам, релігійним організаціям та взагалі українській справі та в безперервній праці для добра кожного зокрема і всіх разом членів нашого Союзу і наших земляків у усьому світі.

Союз діяв в ділянці забезпечення у 29-ох стейтах і Дистрикті Колумбії в ЗСА та в сімох провінціях Канади. У цьому році ми зліквідували наш Відділ у Вайомінгу, так, що тепер маємо Відділи тільки у 28-ох стейтах. Пенсійники залишаються стейтом число один із своїми 112 Відділами з 17.800 членів. Нью-Йорк стоїть на другому місці з 74 Відділами і 16.000 членами. Нью-Джерсі є на третьому місці з 58 Відділами і 11.400 членами. Сім провінцій в Канаді мають разом 67 Відділів із 8.500 членами.

На 2.800.000 дол., зібраних із членських вкладок в мин. році, стейт Нью-Йорк дав найбільшу суму 579.000 дол. Пенсійники були найбільшою із сумою 482.000 дол., а після неї йшло Нью-Джерсі з 373.000 дол. Канада принесла 481.000 дол.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЗУ ЩЕ В ОСТАННІЙ ХВИЛИНІ НАМАГАВСЯ ПОЛАГОДИТИ СПРАВУ СВЯЧЕНЬ НОВИХ ЄПІСКОПІВ

Союзівка, Кергонксон, Н.П. — Маючи на увазі кризу в українській католицькій громаді, яка виникла у зв'язку із найменуванням двох єпископів — помічників УКЦеркви та визначенням їх свячень при поминанні прав і компетенції Архидієцко-Синоду УКЦеркви та Верховного Архидієцко-Синоду Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого. Головний Уряд УНСозу ще в останній хвилині намагався полатити цю справу. У тій цілі із початку річних нарад Головного Уряду УНС в понеділок 24 травня насамперед схвалено постанову відхилити внесок про участь репрезентативів УНС у згаданих свяченнях та вислати окрему делегацію до єпископів-номінантів в справі відкладення свячень. Під час дискусії в цій справі з коротким словом до Гол. Уряду звернувся голова Світового Товариства за Патріархальний устрій УКЦеркви д-р Володимир Пушкар. В делегації, яка виїхала до Філадельфії в понеділок 24 травня ц. р. по пол., взяли у-

часті заступники гол. передсідника проф. Іван Телок і сенатор Павло Юзик, гол. контролер проф. д-р Богдан Гнатюк, та голівні радні д-р Богдан Футей, проф. Мирон Куропась і проф. Тарас Шмизгала. Зустрівшись із єпископом-номінантом о. монс. Василем Лостеном, делегати УНС з'ясували йому ситуацію, яку витворила в громаді справа свячень та прохали піти назустріч побажанням Верх. Архидієцко-Синоду Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого і ці свячення відкласти. Єпископ-номінант о. монс. В. Лостен виявив готовність ці свячення відкласти, узаалежуючи це від повідомлення Верховного Архидієцко-Синоду про визначення нової дати свячень. Делегати УНСозу зустрілися опісля з групою студентів, які вже в тому часі проводили маніфестацію біля Катедрі Непорочної Зачаття і описали також із представниками Комітету за Патріархальний Устрій УКЦеркви, з'ясувавши їм становище УНСозу в цих справах.

ЗАЯВА ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

У зв'язку з відомими подіями, які заіскували в українській громаді після найменування двох єпископів-помічників УКЦеркви при поминанні прав і компетенції прохують цієї Церкви і Архидієцко-Синоду та Верховного Архидієцко-Синоду Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, і визначенням єпископських свячень на 25 травня ц. р. всупереч поради Верховного Архидієцко-Синоду УКЦеркви, Головного Уряду-УНС, зібраний на своїх річних нарадах 24 травня 1971 року, маючи на увазі, що ці справи перекосять суто церковні межі і глибоко затрокують українську національну самобутність, і базуючись на рішеннях двох попередніх Конвенцій УНСозу, постановляє вселю підтримати резолюцію Екзекутив і Політичної Ради УНКА з 15 травня ц. р. та відхилити пропозицію на елегування своїх представників для участі в згаданих свяченнях. Рівночасно Головний Уряд звертається з телеграмою до Світового Отця Папи Павла VI з проханням уможливити Верховному Архидієцко-Синоду Блаженнішому Кардиналові Йосифові Сліпому заплановані відвідини українців, католиків із північно-американському континенті.

ТЕЛЕГРАМА КОНВЕНЦІ СУА ДО ВЕРХОВНОГО АРХІДІЄЦКО-СИНОДУ ПОСІФА СЛІПОГО

Дня 23-го травня українці-католики, згуртовані на XVI Конвенції Союзу Українок Америки, розуміють і підтримують загал і посвяти, що її пролягає в обороні помісності Української Католицької Церкви в ЗСА. Шлемо молитви до Господа Бога, щоб наділив Вас силами і дозволив витримати у боротьбі.

ПРЕЗІДІЯ XVI КОНВЕНЦІ СУА

Кергонксон, Н.П.

Філадельфійська преса про протестне голодування українських студентів

Філадельфія, Па. — Проводжуваний у кр аїнським студентами, починаючи від п'ятниці минулого тижня протестний страйк з допомогою голодування протестує висвячення новозіменованих єпископів УКЦеркви у ЗСА, знайшов свій відгомін також в американській пресі. Щоденник „Філадельфій Інквайрер“, з неділі 23 травня, вмістив фотографію групи студентів розташованих біля Катедрі Непорочної Зачаття із таблицями, на яких з'ясовано факт і причину голодування. Під фотографією вміщено повідомлення кореспондента Роберта А. Рейлі такого змісту: „Група українських студентів з місцевих коледжів увійшла в суботу в другий день свого голодового страйку, продовжуваного перед Українською Католицькою Катедрою Непорочної Зачаття для протесту проти найменування двох нових єпископів. Іван Бережницький, член Студентського Ад. Комітету за Український Патріархат, заявив, що група протестує проти „незаконного“ — в її розумінні найменування Східного Конгрегацій о. Івана Стаха і о. Василя Лостена як єпископів Української Католицької Церкви“. Бережницький ствердив, що „Конгрега-

СВОБОДА

FOUNDED 1953

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Полк. Коновалець і його діло

Вшановуючи в травні місяці в роковини трагічної смерті славної пам'яті Головного Отамана Армії УНР і Голови Директорії УНР Симона Петлюри, вшановуючи водночас і з цим сайтом пам'яті Провідника української збройної боротьби, творця Підпільної Української Військової Організації і згодом Організації Українських Націоналістів, що так же само згинув у травні місяці в Роттердамі, убитий бомбою московських шпигунів, як і в Парижі, так і тут Москва завдала була знищити ідею збройної боротьби, знищити її провідника і символ.

Революційна діяльність с. п. Полковника добре відома широкому колам українського суспільства і тут і на рідних землях і немає потреби пригадувати окремих етапів очолюваної ним підпільної боротьби, але ж визначальні дати його біографії і росту як Вождя Української революції. І в різних країнах Європи, і тут у ЗСР в Канаді, живуть же люди, які пам'ятають Полковника, які співпрацювали з ним, зустрічалися під час його організаційних виступів.

Протеж у тридцять і третю річницю його трагічної смерті треба ствердити, що ворог, вбиваючи так підступно і жорстоко с. п. Полка, Сатана Коновалець, не досягнув своєї цілі. Репрезентована Полковником ідея збройної боротьби знайшла свій шлях в бойових діях — нехай і розділеною — Організації Українських Націоналістів і зокрема ж у збройних діях Української Повстанської Армії, створеної на базі ідей і задумів Полковника, того, що в своєму ідейному заповіті ствердив, що „у вогні перетоплюється залізо в сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю“.

Пригадуючи ці слова, пригадуючи разом із цим його так актуальне в сьогоднішній час, коли турни й концитабори Советського Союзу сповнюються знову українськими політичними в'язнями, ствердження, що „воли українського народу до самостійного життя не знищать ні ворожі турми, ні заслання, бо Україна є нездобутий бастионом героїв і борців“.

Трудо в СССР

Канада має проблему: велика країна з відносно невеликою кількістю населення, розташована між двома надпотугами — ЗСА і СССР — вона шукає власного національного обличчя, і власної політичної ролі в сучасному світі. Власне національне обличчя Канади вирізняється і знаходить свій самовияв у багатокультурності, в культурній мозаїці представників народів, які творять канадський молодий націю. Офіційно визнана двокультурність і двомовність канадців є першим кроком до більшого рівноправства всіх етнічних і культурно-мовних спільнот у Канаді, в тому ж українській.

У політичній площині Канада, певною мірою економічно залежна від ЗСА, хотіла б провадити свою власну політичну лінію. Природно, вона не бажала стати „сателітом“ ні могутнього американського суцільного, ані імперіалістичного СССР. Лавірування між цими двома надпотугами напевно й призвело до весняної мандрівки прем'єра Піера Елліота Трудо з Оттави до Москви, до Києва й ін. міст Советського Союзу. У Москві його зустріли за давньою, це з царських часів, традицією: дуже ввічливо й помпезно, і запропонували підписати „договір про дружбу“ — надіючись забити клин бодай між Канадою і ЗСА та серед членства Північно-Атлантичного Оборонного Пакту, НАТО. Прем'єр вільної Канади підписав „договір про дружбу“, але зазначив, що Канада має свободу, не дорожить та бажав співпрацювати з іншими в ім'я тривалого миру. Промовляючи у Москві на прийнятті, та потім у Києві канадський прем'єр підкреслював, що в Канаді є багато вихідців із України і що вони займають високі пости в канадській державі та вільно плекують свою мову і культуру. Це були важливі заяви.

Однак, коли прем'єр Трудо відлітав до Москви, він мав на своєму робочому столі телеграми українців з різних міст Канади, з проханням вплинути на уряд СССР, добувати звільнення історика В. Мороза й сотень інших безпідставно заарештованих, добувати припинення російщення України. Не знаємо, чи було порушено ці теми, але з заяв канадського прем'єра в СССР видно, що не даремно він там кілька разів згадував про українців — він відчував вагу української спільноти в Канаді.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІЙСЬКО В ЄВРОПІ

Конфлікт між головною демократичною більшістю в Сенаті сенатором Майклом Менсфілдом і президентом Ніксоном у справі американського війська, стаціонарного на європейському континенті, сягає своїм корінням в другу світову війну та її наслідки. Перебування на 26-му році після закінчення цієї останньої світової війни коло 300.000 американських військ в Європі — це, безумовно, річ ненормальна, і тому в принципі сен. Менсфілд мав рацію, коли наполягав на відкликання їх. Він має рацію, коли твердить, що західно-європейські країни, які заважали американському впливові Маршалла та грошовим позикам і інвестиціям дійшли до високого стану добробуту, спроможні і повинні самі поставити на ноги такі свої збройні сили, щоб, будучи в союзі з Америкою, не потребували вже тепер, у мирночасі, її збройної сили на європейській території. І він має повну слушність, коли таверсує видаткування Америки на утримання її військ в Європі, особливо на утримання чверть мільйона військ в Західній Німеччині, тим паче, що могутній німецький промисел міг би винуватити їх без особливих труднощів.

Проблема складна власне тому, що вона сполучує сутовійськові елементи з сутополітичними, і міжнародними і внутрішніми — американськими. Нема сумніву, що психологічною с. п. о. наукою пропозиції Менсфілда на відтягнення американських військ з Європи є загальна втома американців війною і загальне прагнення миру. Але президент Ніксон неоднократно звертає увагу на загрозу політичних наслідків таких зрозумілих настроїв: народження неізоляціонізму, який промовував би шлях теорії „миру за всяку ціну“, що у практиці було б для Америки і цілого вільного світу повною катастрофою. Ніксон і його дорадники не є проти відтягнення „прорідження“ військ ЗСА в Європі. Але вони не хочуть робити це односторонньо, а тільки обосторонньо, з одночасним відкликанням і „прорідженням“ советських збройних сил, тим паче, що Совсам до східного кордону Західної Німеччини куди ближче й вигідніше, як Америці почесно Атлантичний океан. Тому прихильники відкликання військ ЗСА з Європи повинні в першу чергу наполягати на Москві, щоб вона відійшла геть з Середньої Європи. Тільки тоді європейські союзники з НАТО втратили б той моральний аргумент, яким виправдують свою нехоть збільшити свої військові бюджети й заступити американські війська своїми власними: мовляв, це ж Америка впустила більшовиків до Середньої Європи за Ялтинськими і Потсдамськими договорами та фальшивою стратегією, що дозволила більшовикам зайняти Берлін, і тому Америка мусить нести відповідальність за створення нею жагучого стану...

Конфлікт між Білми Домом і Капітолом довкола цієї справи має ще той внутрішній, політичний характер, що не нечає традиційно в Америці суперництво між Конгресом і Президентом за права і компетенції в ділянках законотворчості і військової політики. Б. е. з усіх спільнот В'єтнамської війни і породжені нею настрої скріпили становище Конгресу ЗСА, зокрема Сенату — проти Білого Дому. Тому теперішній розгріз має поважне значення й на майбутню рівновагу сил між Білим Домом і Капітолом. Такі розгрізи в минулому були, особливо за Вудро Вільсона довкола справи ратифікації Версальського договору. Тому ж Сенат не повторить тодішньої помилки з часу Вільсона. Розуміння державного інтересу і здоровий глузд наказує, щоб у такій важливій справі гармонійно діяли законодавці і виконавці в Америці.

У 1914-му і в 1939-му роках Німеччина тільки тому розпочала була агресивні війни, що була переконана, що Америка не приступить до війни на європейському терені. Адаже однаковий Вудро Вільсон, як Ф. Д. Рузвельт кандидували під гаслом зберігання Америки далекою від усякої заморської війни. Прихильність американських військ на їх базах

не посміло приступити, але мені здається, що чим ліше буди знати, як мало має права до Вашої приязні, тим більше це буде радість для мене, бо я Вас хочу вшанувати, а не себе, і хочу знати, що не був між ними, що тиснувся до Вас, щоб себе піднести“.

Юрій Морачевський мав написати передмову до нового видання Стефаникових творів, що вийшло 1933 р. у Львові, але він спізнився, і ця передмова зберігається в музеї. Ось кілька уривків із неї: „Пізнав поет велику правду про достоїнство, що спливає на людину з великим нещастям. Разом із найглибшою раною кладуть боги п'ятно своєї руки на нещасного — чи це буде Прям, чи старий Максим, що снів з війська не дочекався. І той масстат болю мають всі ті героїські хлопці Стефаника“. Юрій Морачевський ставить Стефаникових селян поруч героїв славних грецьких трагедій, відкидаючи думку про Стефаників песимізм, що так часто повторюють наші критики. Він пише про це: „Слухав я раз в хаті Василя Стефаника старої пісні про корчму, де наша праця пропадала — казав він її собі співати. Із тих страшних простих слів зрозумів, що є справді судба, є щось, що царює над людською волею, що є сильніше від всього і що проти той судби не встоїть ніяка сила — від Едіпа-царя до бідного халупника-палія. А все ж такі ні один твір Стефаника не лишає по собі той гнилий отруї, що підкопує всі сили та й замулює серце зневірою. Скіне же небо одну зізду над нещасною долею Леся, а Леся пажожно перехреститься“ (122-123).

Роман Рахманінов

ЯКЩО ВИ ІДЕТЕ В УКРАЇНУ...

Стаття перша

Весною, влітку і ранньою осінню багато українців з країн Північної Америки їдуть в Україну відвідати своїх рідних і знайомих, чи так просто оглянути місцевості країни, з якої вони виводять свій чесний рід.

Це добре, що в наших людей — поселенців і їхніх нащадків за океаном — збереглися теплі почуття до свого роду, до землі, лісів вод і осель своїх предків. Ніяке оглядання навіть найславніших центрів у чужих країнах не замінить глибоких вражень і почуттів, що їх навіває зустріч з людьми, з природою і будівлями на території України. Українець тоді ще раз переживається в правдивості слів Тараса Шевченка, що „нема на світі України, немає другого Дніпра...“

Якщо цього року й ви їдете в Україну, то дозвольте висловити вам декілька думок на дорогу, як українців українцям.

Отож, їдучи в Україну, не забувайте разом з усім іншим взяти з собою всю мірку своєї особистості та національної гідності. Це означає, поводитися там усюди з такою розсудливістю самолюбством, якою відзначається ваша поведінка тут, як громадин північної — а європейського континенту. А передусім це означає розмовляти всюди українською мовою. Воно то не гарно і не гідно вживати мову чужинців, які випадково захопили контроль над українським народом на його території.

А втім, українська мова така ж гідна і розвинута, як мова будь-яких гордовитих чужинців. Це вам відомо з життя північної американської континенту. Наше суспільство тут витратило десятки років на те, щоб наші вчені та невчені співгромадяни іншого роду визнали українську мову рівноправною з іншими мовами...

Конфлікт між Білми Домом і Капітолом довкола цієї справи має ще той внутрішній, політичний характер, що не нечає традиційно в Америці суперництво між Конгресом і Президентом за права і компетенції в ділянках законотворчості і військової політики. Б. е. з усіх спільнот В'єтнамської війни і породжені нею настрої скріпили становище Конгресу ЗСА, зокрема Сенату — проти Білого Дому. Тому теперішній розгріз має поважне значення й на майбутню рівновагу сил між Білим Домом і Капітолом. Такі розгрізи в минулому були, особливо за Вудро Вільсона довкола справи ратифікації Версальського договору. Тому ж Сенат не повторить тодішньої помилки з часу Вільсона. Розуміння державного інтересу і здоровий глузд наказує, щоб у такій важливій справі гармонійно діяли законодавці і виконавці в Америці.

І ми їх маємо, і ми їх здійснюємо в міру наших спроможностей. Розкажіть своїм рідним і знайомим в Україні про нашу українську православну і католицьку церкви, як також про українські свангелізькі об'єднання. Розкажіть їм про те, як ці дом української молитви в неділі та свята сповнені нашим народом — дітьми, молоддю і старшими; як там лунає українське слово Боже і традиційний український церковний спів. Все це ми розвивали нашим власним трудом. Ніхто не допоміг нам у цьому ділі — ані Рим, ані Царгород, ані Київ, ані будь-яка світська влада. Наші здобутки на тій царині є лише нашими, вони невипрошені й недані, але здобуті всупереч різним тискам. Подібно з нашими молодіжними установами і школами українознавства Розкажіть вашим рідним і знайомим в Україні, як то наші

і. к. н.

З усіх відповідей на „дегантиго“ листа кард. Тиссерана, найбільше подобалася мені два: карикатура „Лиса - Микита“ п. н. „Запорожці пишуть листа до Тиссерана“ та І. Лободовського у паризькій „Культурі“ у статті „Злослівні уваги на українські теми“. Очевидно спостереження з боку — яким є п. Лободовський, — легше було здобутися на холодну іронію, чим на зачеплення за живе. Все ж таки не зашкодить познайомитися бодай з деякими місцями його статті — зразку відповіді ображеної людини, — що може нам принести, бо славити Бога „приятелів“ маємо багато. Та передусім буде дуже повчально прочитати цю статтю Кардиналові Тиссеранові і дізнатися, що думають про нього посторонні люди.

Навіщо у польському перекладі славетну відповідь Тиссерана українській адресатці, п. Лободовський пише: „Здавалося б, що, пишучи листа у справі, яка цікавить мільйони людей, князь Церкви... повинен би щонайменше уважно прочитати текст листа перед його писанням. Бо що ж це властиво значить... „князь Великої, Малої і Більшої Росії“? Це останнє напевно Вілорусь, а вийшов капітальний дивогляд, що компромітує автор... Лист кожному своїм реченням свідчить про абсолютну ігноранцію кардинала Тиссерана у справах Європи. А на це немає ні оправдань, ні поблажливіостей... До цієї абсолютної ігноранції дійшла ще зарозуміла пестливість, себе й аrogантний тон, ужитий у відношенні до народу, про який кардинал знає стільки, що ніщо. А навіть гірше, бо повторюєш шовіністичні російські опії, давно повалені поважною історичною наукою. Коли б царський міністр Валув і псевдо-історик Ловайський дожили до наших днів, Тиссеран міг би знаменито почувати себе в їхньому товаристві...“

З листа виникає, будучи називає Великої й Малої Росії існували вже в часах постанов Католицької Церкви. Передусім саме окреслення „Росія“ у середовищі — це грубий анахронізм... Коли постав московський (а не російський, як хоче Тиссеран) патріархат, — про що єдиність між Києвом і Москвою... не було вже мови“.

Далі йде аеобхідна для Тиссерана лекція, що значать слова „магма“ і „мікра“ — так у відношенні до Греції, як до Росії, а далі: „За Тиссераном — назва України появилася щойно за Мазепи, отож не наперелю 17 і 18 ст., і швидко після того зникла. На як довго зникла, цього Кардинал не висловив не хотів...“ І тут автор подає три дати хронік (1187, 1189 і 1213) згадками про Україну, а далі такі ж назви у Болляна, Хмельницького, і доходить до Шевченка:

„А коли б Шевченко видавав комуся підозрілий, бо не об'єктивний, то мав би численних свідків в особах польських і навіть російських письменників. Мальчев-“

(Закінчення на стор. 4-й)

Софія Наумович

ПРИЄМНО ВІДНОТУВАТИ...

З усіх відповідей на „дегантиго“ листа кард. Тиссерана, найбільше подобалася мені два: карикатура „Лиса - Микита“ п. н. „Запорожці пишуть листа до Тиссерана“ та І. Лободовського у паризькій „Культурі“ у статті „Злослівні уваги на українські теми“. Очевидно спостереження з боку — яким є п. Лободовський, — легше було здобутися на холодну іронію, чим на зачеплення за живе. Все ж таки не зашкодить познайомитися бодай з деякими місцями його статті — зразку відповіді ображеної людини, — що може нам принести, бо славити Бога „приятелів“ маємо багато. Та передусім буде дуже повчально прочитати цю статтю Кардиналові Тиссеранові і дізнатися, що думають про нього посторонні люди.

Навіщо у польському перекладі славетну відповідь Тиссерана українській адресатці, п. Лободовський пише: „Здавалося б, що, пишучи листа у справі, яка цікавить мільйони людей, князь Церкви... повинен би щонайменше уважно прочитати текст листа перед його писанням. Бо що ж це властиво значить... „князь Великої, Малої і Більшої Росії“? Це останнє напевно Вілорусь, а вийшов капітальний дивогляд, що компромітує автор... Лист кожному своїм реченням свідчить про абсолютну ігноранцію кардинала Тиссерана у справах Європи. А на це немає ні оправдань, ні поблажливіостей... До цієї абсолютної ігноранції дійшла ще зарозуміла пестливість, себе й аrogантний тон, ужитий у відношенні до народу, про який кардинал знає стільки, що ніщо. А навіть гірше, бо повторюєш шовіністичні російські опії, давно повалені поважною історичною наукою. Коли б царський міністр Валув і псевдо-історик Ловайський дожили до наших днів, Тиссеран міг би знаменито почувати себе в їхньому товаристві...“

З листа виникає, будучи називає Великої й Малої Росії існували вже в часах постанов Католицької Церкви. Передусім саме окреслення „Росія“ у середовищі — це грубий анахронізм... Коли постав московський (а не російський, як хоче Тиссеран) патріархат, — про що єдиність між Києвом і Москвою... не було вже мови“.

Далі йде аеобхідна для Тиссерана лекція, що значать слова „магма“ і „мікра“ — так у відношенні до Греції, як до Росії, а далі: „За Тиссераном — назва України появилася щойно за Мазепи, отож не наперелю 17 і 18 ст., і швидко після того зникла. На як довго зникла, цього Кардинал не висловив не хотів...“ І тут автор подає три дати хронік (1187, 1189 і 1213) згадками про Україну, а далі такі ж назви у Болляна, Хмельницького, і доходить до Шевченка:

„А коли б Шевченко видавав комуся підозрілий, бо не об'єктивний, то мав би численних свідків в особах польських і навіть російських письменників. Мальчев-“

З усіх відповідей на „дегантиго“ листа кард. Тиссерана, найбільше подобалася мені два: карикатура „Лиса - Микита“ п. н. „Запорожці пишуть листа до Тиссерана“ та І. Лободовського у паризькій „Культурі“ у статті „Злослівні уваги на українські теми“. Очевидно спостереження з боку — яким є п. Лободовський, — легше було здобутися на холодну іронію, чим на зачеплення за живе. Все ж таки не зашкодить познайомитися бодай з деякими місцями його статті — зразку відповіді ображеної людини, — що може нам принести, бо славити Бога „приятелів“ маємо багато. Та передусім буде дуже повчально прочитати цю статтю Кардиналові Тиссеранові і дізнатися, що думають про нього посторонні люди.

Навіщо у польському перекладі славетну відповідь Тиссерана українській адресатці, п. Лободовський пише: „Здавалося б, що, пишучи листа у справі, яка цікавить мільйони людей, князь Церкви... повинен би щонайменше уважно прочитати текст листа перед його писанням. Бо що ж це властиво значить... „князь Великої, Малої і Більшої Росії“? Це останнє напевно Вілорусь, а вийшов капітальний дивогляд, що компромітує автор... Лист кожному своїм реченням свідчить про абсолютну ігноранцію кардинала Тиссерана у справах Європи. А на це немає ні оправдань, ні поблажливіостей... До цієї абсолютної ігноранції дійшла ще зарозуміла пестливість, себе й аrogантний тон, ужитий у відношенні до народу, про який кардинал знає стільки, що ніщо. А навіть гірше, бо повторюєш шовіністичні російські опії, давно повалені поважною історичною наукою. Коли б царський міністр Валув і псевдо-історик Ловайський дожили до наших днів, Тиссеран міг би знаменито почувати себе в їхньому товаристві...“

З листа виникає, будучи називає Великої й Малої Росії існували вже в часах постанов Католицької Церкви. Передусім саме окреслення „Росія“ у середовищі — це грубий анахронізм... Коли постав московський (а не російський, як хоче Тиссеран) патріархат, — про що єдиність між Києвом і Москвою... не було вже мови“.

Далі йде аеобхідна для Тиссерана лекція, що значать слова „магма“ і „мікра“ — так у відношенні до Греції, як до Росії, а далі: „За Тиссераном — назва України появилася щойно за Мазепи, отож не наперелю 17 і 18 ст., і швидко після того зникла. На як довго зникла, цього Кардинал не висловив не хотів...“ І тут автор подає три дати хронік (1187, 1189 і 1213) згадками про Україну, а далі такі ж назви у Болляна, Хмельницького, і доходить до Шевченка:

„А коли б Шевченко видавав комуся підозрілий, бо не об'єктивний, то мав би численних свідків в особах польських і навіть російських письменників. Мальчев-“

(Закінчення на стор. 4-й)

Лука Луців

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК У КРИТИЦІ

(9)

Як бачимо, то Ю. Морачевський пише до Стефаника, як українця до українця, хоч його батько був поляком.

Ю. Морачевський писав у своїх ювілейних бажаннях Стефаникові так: „Знаю, що тепер поміж тими людьми, що є коло Вас, і що будуть коло Вас, поза Вашою родиною, нема і не буде нікого, щоб Вас пошанував так, як я. Нема поміж ними інтелігентів, що збираються Вас вітати, тої побожної любови, що Вам належить, вони прийдуть подивитися, прийдуть похвалитися один перед другим, що Вас знають, що Вам руку подадуть або й трохи вітніться, що вони більше звичайні робити ось такі товариські забави — прийдуть послухати Вашої гіркої правди і посміються над тим, що Ви нічого не скриваєте, — але не буде там поміж ними нікого, щоб розумів, як треба Вас пошанувати, щоб знав, як страшно далеко їм до Вас. Це лиш я буду знати і я буду той найтихіший поміж ними, перед ніким не похвалюся Вами, не посмію приступити, але мені здається, що чим ліше буди знати, як мало має права до Вашої приязні, тим більше це буде радість для мене, бо я Вас хочу вшанувати, а не себе, і хочу знати, що не був між ними, що тиснувся до Вас, щоб себе піднести“.

В 1931 р. В. Морачевський був на ювілею Стефаника, про який вище писав його син Юрко, й у львівській польській газеті „Gazeta Poranna“ вмістив допис, в якому писав, що „ювілейні похвали, і чудові вірші, написані на честь Стефаника, не зачіпали внутрішнього нерву його творчості не говорили про те, чим була, власне, ця творчість“ (164).

14-го травня 1946 р. В. Морачевський доповідав у Львові на вечорі, присвяченому Стефаникові. Там польський друг українського письменника докладніше розповів про свою приязнь із автором „Синьої книжечки“ та оцінив його літературну працю.

„Стефаник був поетом, чудим, сердечним поетом, любив працю селян, смутки й радощі. Тому з їхнього життя й зумів створити красу, зробити синтезу, якої немає ніде і яка є всюди. Його мистецькі твори показують людину в певний момент, тільки в перебігу життя, розкривають причину її смутку й радощів“. Згадавши Анатолія Франса, Софокла, Словацького, Гюґо, Келлера і Шекспіра, який „переплітає блазеньськими сценами трагічні сцени своїх драм, немов нагадуючи, що на цьому світі усім поєднуються з сльозами“, — критик твердить, що і Стефаник належить до цієї родини олімпійців. Його гумор та сум, жорстокість і милосердя“ стоять часто одне поряд з одним. Той, що мав намір упити малу Гандю, радить їй узяти бавка, щоб могла в селі відгавати собак“ (306-307).

Про творчість Стефаника писав В. Морачевський, що вона „єдина в своєму роді. Темою вона подібна

до великих європейських творів, але не тільки своїми прикметами, своєю єдиною ліричністю, а й своєю провідною думкою дорівнює найкращим із них. Провідною думкою є примирення з життям, усвідомлення спільності кожної людської долі та пошани до цієї долі, навіть любов до неї і виправдання. Його чиста душа не заплямована жадною вульгарною думкою, жадним негідним чуттям. Був хлоп'ям у білій форочі, пройшов через життя як святий“. Промовець закінчив свій пан в пошану свого друга італійськими словами: „Onorate l'altissimo Poeta“ („Вшануйте великого поета!“), стор. 308-309.

Із російян перший писав про Стефаника критик і журналіст В. Переміловський в журналі „Весы“ (1906, ч. 8). Була це рецензія на видану П. Стебницьким збірку перекладів Стефаникових творів під заг. „Оповідання“, Петербург, 1905, стор. 213, в яку увійшло 36 новел. Рецензент писав, що Стефаникові твори „швидкоплинні короткі, ніби спалахи магнію освітлюють моментальним світлом неприкрашені і непроглядні потемки українського села...“ Критик односторонньо писав, що „радісні моменти і мотиви чужі його творчості“, хоч у збірці були й такі несутимі твори, як „Мамин синюк“ та „Підпис“.

Далі йде аеобхідна для Тиссерана лекція, що значать слова „магма“ і „мікра“ — так у відношенні до Греції, як до Росії, а далі: „За Тиссераном — назва України появилася щойно за Мазепи, отож не наперелю 17 і 18 ст., і швидко після того зникла. На як довго зникла, цього Кардинал не висловив не хотів...“ І тут автор подає три дати хронік (1187, 1189 і 1213) згадками про Україну, а далі такі ж назви у Болляна, Хмельницького, і доходить до Шевченка:

„А коли б Шевченко видавав комуся підозрілий, бо не об'єктивний, то мав би численних свідків в особах польських і навіть російських письменників. Мальчев-“

З усіх відповідей на „дегантиго“ листа кард. Тиссерана, найбільше подобалася мені два: карикатура „Лиса - Микита“ п. н. „Запорожці пишуть листа до Тиссерана“ та І. Лободовського у паризькій „Культурі“ у статті „Злослівні уваги на українські теми“. Очевидно спостереження з боку — яким є п. Лободовський, — легше було здобутися на холодну іронію, чим на зачеплення за живе. Все ж таки не зашкодить познайомитися бодай з деякими місцями його статті — зразку відповіді ображеної людини, — що може нам принести, бо славити Бога „приятелів“ маємо багато. Та передусім буде дуже повчально прочитати цю статтю Кардиналові Тиссеранові і дізнатися, що думають про нього посторонні люди.

З листа виникає, будучи називає Великої й Малої Росії існували вже в часах постанов Католицької Церкви. Передусім саме окреслення „Росія“ у середовищі — це грубий анахронізм... Коли постав московський (а не російський, як хоче Тиссеран) патріархат, — про що єдиність між Києвом і Москвою... не було вже мови“.

(Далі буде).

Увага! ЧИКАГО І ОКОЛИЦІ! Увага!
ОДНУ ЧИКАГО запрошує всіх на
КОНЦЕРТ
МУЗИКИ, ПІСНІ, ТАНЦЮ І СЛОВА
ПРИСТЯЧЕНИЙ ЛЕСІ УКРАЇНИ
Субота, 5-го червня 1971 року
о год. 7:30 вечора
АВДИТОРІЯ ШКОЛИ ШОПЕНА
Виступатимуть: ансамбль бандуристів, струнна оркестра, вокальна сімка дівчат в супроводі струнного ансамблю, чоловічий і жіночий хори, танцювальна група та ін. В новій, цікавій програмі братиме участь понад сто виконавців.

Д-р МИРОСЛАВ БИХ
ПОВІДОМЛЯЄ, ПРО
ПЕРЕНЕСЕННЯ СВОЄЇ
КАНЦЕЛЯРІЇ
з дня 1-го червня ц. р.
186 Gregory Avenue, Passaic, N.J.
— на —
297 LEXINGTON AVENUE PASSAIC, N.J.
Тел. PR 9-2277
Години прийняття за попереднім домовленням

СТУДЕНТСЬКИЙ КОМІТЕТ АД ГОК ЗА ПАТРІАРХАТ В ЧИКАГО
під протекторатом Координаційного Комітету Українських громадських організацій за Патріархат УКЦеркви — Чикагська Група

— влаштовує —
в суботу, 29-го травня 1971 року о 7-й годині вечора
у залі Школи Шопена

ІНФОРМАЦІЙНІ ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ
Тема: **ОСТАННІ ПОДІЇ В НАШІЙ ЦЕРКВІ, НАШЕ**
СТАНОВИЩЕ, НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

Виступлять знавці церковних питань і активні діячі в русі за патріархат, запрошені гості-доповідачі:

о. Джордж МАЛОНІ (Нью Йорк)
проф. Мирослав ЛАБУНЬКА (Філадельфія)

Студентство закликає шановних Громадян і своїх Батьків, а зокрема своїх Товаришів-Молодь до участі в Зборах та до активної оборони прав і помислих нашої Церкви.

Того ж дня в суботу, 29-го травня, о год. 3:30 по полудні
— відбудеться —

ЗУСТРІЧ І ДИСКУСІЯ СТУДЕНТІВ
ІЗ ДОПОВІДАЧАМИ НА АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УКЦЕРКВИ.
Ця Зустріч для студентів буде проведена в Домівці Української Студентської Громади (будинок „Українського Життя“) при Чикаго Авеню 2534.

Запрошуємо до участі усіх Студентів.

ТОВАРИСТВО
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
МЕТРОПОЛІТАНІЙНІЙ ВІДДІЛ НЬО ПОРКУ
та
КАРНАТСЬКИЙ ЛЕЖЕТАРСЬКИЙ КЛУБ
при співучасті Відділів ТУІА:
БОСТОН, БОФФАЛО, ВАШИНГТОН, НЬОАРК, СІРАКЮЗИ та ФІЛАДЕЛФІЯ
— влаштовують —

ВЕСНЯНУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ
в днях 12 і 13 червня 1971 року на Оселі УНС „Союзівка“

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:
Субота, 12-го червня 1971 року
1. Реєстрація гостей і членів ТУІА та КЛК.
2. Тематичні змагання за першество СЧАСТ-Схід. Початок: год. 9-та рино. Господар змагань: КЛК.
3. Між-відділові спортивні змагання для членів ТУІА. Господар змагань: Метрополітаний Відділ ТУІА. Початок: год. 2:00 по пол.
4. Коктейль та спільна вечеря. Год. 7-ма вечора.
5. Розвагова програма та ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ. Год. 9-та веч. при звуках оркестри Союзівки.
Неділя, 13-го червня 1971 року
1. Богослуження в каплиці Союзівки.
2. Закінчення тематичних змагань.
3. Спільний обід.
4. Розваги.

С запланована програма для дітей в суботу і неділю. Просимо зголошувати кількість дітей та їх вік через Відділи ТУІА.

ВП. Гостей та Членів ТУІА та КЛК просимо замовляти кімнати в Управі Союзівки. Тел. (914) 626-3641.

П'ЯТНИЦЯ,
28-го ТРАВНЯ 1971 р.
Год. 8-ма веч.

МІЖНАРОДНІ
ФУТБОЛЬНІ
ЗМАГАННЯ

ПЛОЩА:
FARSHER'S GROVE
UNION, N.J.

ЧОРНОМОРСЬКА СЧ — SKELMERSDALE UNITED
Champion Середньо-Атлантийських
Стейтів Amateur Cup Finalist
of England
В складі Skelmersdale виступлять футболісти Олімпійської
репрезентації Англії.

Відзначення 100-річчя з дня народження
Лесі Українки відбудеться у Ілівленді...

(Продовження зі стор. 1-й)

го, з участю представників українського літературного, наукового й політичного світу. В цей же залі буде виставка експонатів з життя й творчості Лесі Українки, а в полудневих годинах прохатиме тут пресова конференція. Національна Маніфестація біля пам'ятки Лесі Українки в Українському Культурному Городі при Ліберті Бульвард у Парку Рокефеллера, почнеться о годині 2-й по полудні. Поминальними Богослуженнями за спокій душі Великої Пое-теси, в сесудженні Владик Української Православної Церкви. Співатимуть з'єдна-ні хори Українських Православних Парафій з Чикаго й Дітройту. Після релігійних відправ, святкування запо-чаткує виступ Капелі Бандуристок з Дітройту. Виступатиме теж суміська молодь з Клівленду, під проводом акторки української сцени, Тамари Крижанівської. На закінчення Національної Ма-

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 24-го травня 1971 р. відійшов у Вічність на 96-му році життя наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ
бл. п.
МИХАЙЛО ЦЬОЛКО
уроджений в Березах, Україна.

ПАНАХИДІ будуть відслужені у вівторок, 25-го і середу, 26-го травня о год. 8-й веч. в похоронному за-веденні Ковальчика при 129 Гренд Стріт, Джерсі Сіті.
ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА і ПОХОРОН з ук-райської католицької церкви св. ап. Петра і Павла, при Бейтлі Авеню, Джерсі Сіті, Н. Дж. в четвер 27-го травня 1971 р. о год. 9:30 ранку. Похорони на кладовищі Holy Cross, North Arlington, N.J.

В глибокій смутку:
сина з дружиною: ІВАН і СТЕФАНІЯ, РОМАН і ЛЮБА, МАРИЯ і НАДІЯ, ЮРІЙ і ІВАННА
дочка: ВАРКА з мужем ЯРЕМОЮ
БІЛІНСЬКИМ
внуки: ВОЛОДИМИР РОМАНЮК, ІГОР, ІРИНА, МАРТА, АДРИАН, ОРЕСТ, ЛІДА, НАТАЛІЯ, ЯРЕМА, ОКСАНА, РОМА, ЗІРКА, ОЛЕНКА
ЦЬОЛКО
правнуки: ВАРЧУКА і МИХАЙЛИК РОМАНЮК, СТЕФАН і МАРКО ЦЬОЛКО

В ПЕРШУ НЕДІЛЮ МІСЯЦЯ
6-го червня 1971 року
— відбудеться —
ВІДПУСТ
при монастирі св. свящм. Йосафата
в ГЛЕН КОВ, ЛОНГ АЙЛЕНД, Н. Й.
Просимо ласкаво всіх узяти численну участь.
О.О. ВАСИЛІЯНИ

У Філадельфії відбувся концерт творів
композитора Володимира Грудина

Філадельфія. — Українсь-кий Літературно-Мистець-кий Клуб, Український Му-зичний Інститут Америки, та хор „Прометей“ у Філа-дельфії влаштували в субо-ту дня 22 травня ц. р. в ав-диторії Бенджамін Франклін Гайскул концерт вокальних і інструментальних творів одного з наших передових

композиторів Во л о д и м и р а Г р у д и н а. У вступній промо-ві д-р Володимир Рудниць-кий підкреслює високе зна-чення такого концерту. Со-лістами і камерними вико-навцями були: сам композитор Вол. Грудин, Д. Горди-ська-Каранович — піаніста, Марія Ясінська Мурована — сопрано, Рафаїл Венке — скрипаль. Їх про численна Філадельфійська публіка прийняла е н т у з і я т ч и н о.

Ділимось сумною вісткою, що дня 22-го травня 1971 року після довгої і важкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов від нас у Вічність на 82-му році життя у Філадельфії, Па-нича Найдорожчий МАМА, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.
СТЕФАНІЯ з РАБІВ
КУШЛИК

вдова по о. СВІТЕНОВІ, польовому духовникові УСС і УГА, довголіт-ньому пароху с. Пилипчик коло Салбора і пароху українського та-бору в Ліндсгуті, Німеччина.

ЗАУПОКИНА ПАНАХИДА відправиться в четвер, 27-го травня 1971 року о год. 8-й веч. у похоронному заведенні М. Населіча, 109 Е. Дабог Ро., Філадельфія, Па.

ПОХОРОНИ розпочнуться в п'ятницю, 28-го травня 1971 р. о год. 9-й ранку з похоронного заведення до церкви Христа Царя і на кла-довище у Фікс Черчі біля Філадельфії, Па.

Горем прибиті:
донька — ІРЕНА ГАВРИЛІВ з мужем ІВАНОМ
брати: д-р ЮЛІАН РАБІВ з дружиною ЯРОСЛАВОЮ
о. РОМАН РАБІВ
внук: МИРОН РАБІВ з дружиною РАКОЮ
сестри: ЛЕВКА КРУПІНА з мужем РОМАНОМ
д-р СОФІЯ КАПІШІНСКА
ДІЯРИ ВОЛДІМІР з мужем ЯРОСЛАВОМ
Сестрини і Братівки з Рідними і дальша Рідня

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мояго Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

сл. п. ЕВГЕНА РАДЬО
і в ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моїх Найдорожчих і Невіджадуваних ДОНЕЧОК

ХРИСТИНИ І ВІРИ РАДЬО
будуть відслужені
ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в неділю, 30-го травня 1971 року о годині 8-й рано
і у вівторок, 15-го червня 1971 року о годині 8-й рано
у церкві св. Михаїла у Гартфордї, Конн.

В цей болочий час, просимо всіх Приятелів і Знайомих
згадати їх у своїх святих молитвах.

В невимовній горю —
СОФІЯ РАДЬО з РОДИНОЮ
В їх незабутню пам'ять складаю 50.00 дол. на „Церкву в Потребі“.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ТАТА І ДІДУСЯ

сл. п.
МИХАЙЛА КУЛЬЧИЦЬКОГО

буде відправлена
ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 6-го червня 1971 року
о год. 7:30 ранку
в Катедрі СВ. О. МИКОЛАЯ в ЧИКАГО, Іл.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на МОГИЛІ відбудеться
31-го травня 1971 року
Донька — ЗЕНОВІЯ СТАСУЛА з мужем
та внуки

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. інженера
ДАМ'ЯНА ПЕЛЕНСЬКОГО
відправиться
ЗАУПОКИНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в МІОНХЕНІ у КРОЙЦКІРХЕ
при Кірхенстрассе
дня 31-го травня ц. р. о год. 9-й ранку
Дригелів та Знайомих просить про
молитви у цей день.
Дружина ОЛЬГА

ПЕРШИЙ З'ЇЗД ПРАЦІВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ

Оселя „Верховина“, Глен Спей, Н. Й.

29-31 травня 1971 року

Ще одна історія врятування наших риз

Цього річка мода — прим-хлява, часами дивовижна й сльотується внести щось нове, а властиво повертається ще до майже прадавніх часів. В Нью Йорку, на вітринах 5-ої Евню — найде експонат, що нагадує вам шати єгипетської Клеопатри, єспанської королеви Ізабелли, чи української княгині Ольги. Усе те відчине, перероблене із давніх святкових тканин і примієне до сьогоднішніх часів. Це матеріали із російських православних діянокських риз, орієнтальних шовкових килимів, вчасних американських скатертей. І коли відома проєктувальниця (дизайнер) сучасної американської жіночої моди почула, що півниці Бруклінського Музею вичищують із цього рода скатерті, вона притомом поїхала туди. Повернувшись вона додому із 56-літнім гаптованим єгипетським шалем і 81-літньою, з різних клатиків — давньо-англійською скатертею. Нитки, нощі й чорний оксамит доповнили цілість і з цього вишили розкішні, вечерові спідниці — продавані тепер на 5-й евню, в крамниці Сава від 95 дол., в крамниці Сава від 95 дол. — 200 дол. Закупилася вона також шовковий китайський килим, покровиш із нього вечерові спідниці. Вони продаються тепер в цій самій крамниці, кожна по 700 дол.

Але найбільшим її дорожочинним здобутком — було відкриття чудових орнаментальних, гаптованих спискоєських риз, із оксамитом.

ПРИЄМНО ВІДНОТУВАТИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)
псує взаємини з Москвою і далекосяжні з нею плани...
"Чи старий кардинал здал собі справу, яку шкоду являється Церкві своїм листом, який скомпромітував його під кожним оглядом, нічого взаємини не дастьши? А вже найбільша ком промітання його, як знавця — пожаляє Боже! — історії східно-європейських народів...
"Немає чого дивуватися, що українська еміграційна преса голосно протестує і висловлює своє обурення. Але деяке помелю про цій оказії. Так, напри., Денис Квітковський - Квітка пригадує в "Українському слові" (27. X. 1970) про "коханця у Ватикані поляків". Ей, чи справді так дуже "коханці"? Залезняю українських публіцистів, що польська Церква католицька зовсім не має у Ватикані

Промовистий лист

(Перед З'їздом Акторів 29-30-31 травня ч.р. на "Верховині", в Глен Спей, Н.Й.)

З-поміж багатьох листів, що напливають до Ділового Комітету З'їзду Акторів, вирізняється лист, отриманий від нездукої заслуженої акторки старшого покоління п-ї Люсії Барвінок-Карабиневи, зміст якого такий:
"До Хвальної Президії Першого З'їзду Працівників в Українській Сцені ЗСА і Канади на руки Ділового Комітету.
Дорогі мої Друзі та Велимишанові Гості нашого З'їзду!
З нагоди Першого З'їзду Працівників Української Сцени вітаю Вас, мої Дорогі

Друзі, на тернистих шляхах Українського Мистецтва та на твердих помостах театральних сцен. Зі щирою серця та з глибини моєї душі бажаю Вам успіху у ділових нарахдах, бо Вами розпочате діло є великою ваги та нехай у Вашій важкій праці присвічує Вам велика ідея мистецтва у вільній Ватківщині. Вашим сценічним мистецтвом Ви різбите людські душі та подаете образ людини в різних відмінностях, і Вашою жертвенною працею, виховуєте раді глядачів та звеличиняє.

Бажаю Вам гарту і витривалості у завершенні святого діла і нехай Вами запланована Промовиста Книга увійде в історію Українського Мистецтва і Культури! — Дорогі мої Друзі! І у Вами сьогодні душею і жаляю, що прикута важкою нездукою до ліжка, не можу стати піонером у Вашій праці. Як довго ще б'ється моє серце, — служу тобі, Мельомоно до мого останнього віддачу!

На Видавничий Фонд пром'яного Збірника складала 200 дол. та залучую реєстраційну оплату в сумі 10 дол.

Не забувайте, Дорогі Друзі, Вашої Люсії у її днях болізни!

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Ваша Люсія Барвінок-Карабиневи, артистка Державного Театру УНР"

Звіт головного передсідника УНСоюзу

Йосипа Лисогора

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ві, однаково в дорослому, як молодечому департаментах. Наші втрати в останньому році в активних членах на забезпечення на життя становили понад 2,000 членів. Придбання коло 400 членів в департаменті акцидентного забезпечення зменшило ту чисту втрату до приблизно 1,600 осіб у році. Від 1966 року втрати перевищували 3,000 активних членів.

Як у минулих роках — значне число Відділів не зорганізували ніяких нових членів, а багато наших великих Відділів зорганізували їх замахом. Адміністрація членів організації цього департаменту значно зросли і треба було побільшити персонал. На жаль, вислідні нові діяльності не дотримували кроку новим відділкам. Щораз ясніше, що треба було застосувати нові методи для винайдення джерел нового членства, у розробленні ідей наших теренових організаторів так, щоб це приносило більш користі.

Фінансовий Департамент

Останній рік був турботливим фінансовим роком, що його характеризували зріст дохідів, зріст безробіття, обниження активності в бізнесі, незвичайна змінливість відсоткової стопи і велика непевність економічної ситуації. Ці моменти заторкнули й наш Союз, проте ми все ж ступали вперед. Всі активні зросли на 300,000 дол., а найнижчий резерв на 200,000 дол. Членські вкладки дали на 50,000 дол. більше, ані ж у 1969 році. Прихід з інвестицій зріс на близько 70,000 дол., а дохід з усіх інвестицій піднісся до 4.61% з 4.52% з 1969. Вартість наших грамот, або відношення активів до пасивів, зросло на пів відсотка до 124.7%.

Нові інвестиції зроблено у високовартісних фондах з прибутками від 9% до 9.58% у З'єднанні Стейтс та від 8% до 9% у Канаді. Деякі моргеджові позиції улієно на 8½. Позичкове догворення з нашою допоміжною установою, Українською Народною Корпорацією Миської Віднови, передбачає відсотки у висоті 10% річно. Ця допоміжна установка виняла була на 31-го груддя 1970 р. 289,492.48 дол., з чого обраховано відсотки до цієї дати на 11,516.73 дол. Допоміжна організація використала позичені гроші на купівлю пацелі, говорар архітектоні і інші видатки.

Відсотки на позиції наших членів на їх грамати залишилися на 4%. Адміністраційні видатки і кошти продажу зросли впродовж року. Адміністраційні видатки зросли на понад 60,000 дол. вище коштів з 1969 р. лальною причиною того зросту були вищі платні й винагород, бенефіти для службовців і пенсійні кошти. Нагородні виплати секретарям та організаторам зросли на більше, як 55,000 дол., хоча зорганізували менше членів і продали меншу суму забезпечення. Частину підвищення коштів спричинив зріст на 1% винагород секретарям, схваленій останньою конвенцією. Виплати для "Свободи" були на 6,000 дол. вищими. Кошти на Конвенцію перевищили 240,000 дол., у порівнянні з сумою 187,000 дол. на конвенцію у 1966 році.

Впродовж року ми уневажили кілька незапланованих моргеджових позичок, улієних на реальності в Нью Йорку, Трейтоні і Чикаго. Послості в Чикаго й Трейтоні продано з невеликою втратою. Пробуємо позути будинки в Нью Йорку. Весь рік ми мали проблеми з різними Відділами, що залігали за заплату вкладок, як теж з несовісним сплачуванням моргеджових позичок. Наш фінансовий департамент засто-

вості сучасніший підхід до таких випадків, згідно з дорученням від Контрольної Комісії.

Рекордовий Департамент

Рекордовий департамент працював цілий рік як найбільш діловий і справний. Членські документи і картотеки ведено у зразковому порядку. Нові аплікації переглядалися уважно, провірявано їх і оформлювано та вислано членські грамати до Відділових секретарів на 12-го кожного місяця або й півмісяця. Негайно полагано джувано листування з Відділами. Просби щодо інформації і записок від Відділів і організаторів підлягали детальному розглядові і наш вице-президент — рекордовий секретар прикладав до них найбільш уваги.

Ми злагіднили наші обмеження щодо приймання аплікацій від мужчин у військовому війні, але далі ставилися обережно щодо забезпечення на більшу суму і статусу таких аплікацій, обов'язаних до військової служби.

Ми жили заходів, щоб вишколити секретарів у кращому веденні Відділів. Секретарі й організатори отримували збори виказів зрілих виплат та виплат на 20-тирічній грамати, як приграти, щоб вони поновно забезпечили своїх членів, поки ще дозріють їх грамати.

Рекордовий департамент відповідальний за важливі статистичні дані, що їх включається до щорічних звідомлень, які йдуть до стейтових і провінційних департаментів забезпечення. Такий матеріал виготовлено цього року швидко і акуратно. Обраховано також дивіденди членам і приготовлено 70,000 чеків для цих членів. Висилка чеків зпінзлялась щоправда у зв'язку з працею біля конвенції в травні мин. року.

Видатки на основні напр-ви і новий впряд внесли 29,000 дол., або на 11,000 дол. більше, як в 1969 р. Кошти харчі, заробітних платень, напиктів, пального, записування й розвагових імпрез були також вищі. Загальні витрати на основі поліпшення і кошти діяльності були на 20,000 дол. вищі.

Весною минулого року Головна Канцелярія асигнувала титулом зачету 20,000 дол. для Союзів на покриття коштів в і д о в л е н н я "Захисту" (Аннексу) і для закупу кухонного й іншого впряду. Ми закінчили рік із понад 26,000 доларів на байковому кошти Союзів і в підручній касі, але ж не змогли одержати назад зачету до головної каси, бо ж треба було грошей на покриття зимової діяльності.

Як це уже було подано у звіті для Головного Уряду у вересні минулого року, найголовнішим із поліпшень, що їх треба перевести, має бути інсталяція нової каналізаційної системи. Первісно обраховувало, що ця система коштуватиме яких 5,500 дол. Тепер виходить, що кошти будуть вносити близько до 20,000 доларів.

Під теперішній час фінансові вигляди на 1971 рік досить сприятливі. Наша весняна діяльність у травні і в червні буде кращою, як минулого року. Так же само були кращі, як у минулих роках, попередні замовлення кімнат на літній і осінній сезони.

(Закінчення буде)

ЯКЩО ВИ ІДЕТЕ В УКРАЇНУ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

організації вже три чверті століття тримаються власними силами — діяльністю своїх членів та за їхні грошові пожертви. Розкажіть своїм землякам в Україні, що наша численна і розвинута преса постає тут і тримається гідно лише за фонди наших людей — переплатників, читачів і жертвodawців — без допомоги приватних чи державних кіл туселіної держави. Розкажіть, з яким трудом, у дні відпочинку ми ведемо наші "Рідні Школи", як батьки везуть на відстань багатьох кілометрів своїх дітей до таких суботніх шкіл, щоб там вони засвоили основні знання української мови, літератури й історії України.

Та й підкресліть, що з цій нашої діяльності ми натрапляємо на великі труднощі. Бувають перекоди з боку комуноного оточення, але й бувають вони з боку рідних слабодухів, що втрапили віру в силу своєї національності. Однак більшість з нас не піддається і продовжує діяльність, спрямовану на зберігання і розвиток українського суспільства. Бо ми й самі хочемо жити, як повноцінні люди в гостинній країні за океаном, і прагнемо спрямувати на той гідний шлях теж наших нащадків.

Розкажіть це вашим рідним і знайомим під час свого перебування в Україні, щоб вони пізнали нашу дійсність у правдивому світлі та щоб ім (як сказав Шевченко) "не сонним снілись" діла їхніх земляків, поселених у далекому незнайомому ім світі.

Така інформаційна розмова дасть вам і їм далеко більше задоволення, ніж саме обдаровування їх речами побутового вжитку. Тоді ваша зустріч з ними матиме благородніший характер і залишиться у вашій пам'яті не лише як перелік шлюбних потреб — справжніх чи уявних. Нема сумніву, що кожна людина потребує одягу, їжі, напиктів, помешкання і зособи розваги. Однак жадна цілізована людина не заповнить всього свого життя лише турботами про ці матеріальні блага. Наші земляки в Україні належають до цивілізованих людей у світі. Вони особливо потребують поживи для своїх душ, а не тільки для заспокоєння тілесних потреб. І вони напевно цінитимуть зустріч з вами далеко вище, якщо поряд з вашими матеріальними подарунками ви принесете їм те, чого без вас не дасть їм ніхто на світі: живу інформацію про те, як розвивається одна вітка української нації поза межами України.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Якщо ви їдете в Україну, не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національну — у к р а ї н с ь к у гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмові з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Концерт визначних УМІ

3-го червня 1971 р. минає два роки від смерті нашого визначного музиколога, композитора і музичного публіциста д-ра Зіновія Лиська.

Пого 5 томів українських народних мелодій, видає н Маріаном Коплом, — займають чотирі місця в бібліотеці українського культурного дому і нагадують нам постать правдивої, щирої української людини, яка свій талант, знання і працю віддала для свого народу і його майбутніх поколінь. Многостороння теоретична, д-ра З. Лиська добуває собі поразити більшого значення, не тільки на еміграції, але й на рідних землях.

Щоб продовжувати вшанування пам'яті небуденного музиканта і культурного діяча, Український Музичний Інститут Америки зорганізував "Комітет Будови

Пам'ятника З. Лиськовій", в склад якого входять професори: М. Байлова, (президент УМІ), Т. Богданська, Р. Бенке, Д. Каранович, Я. Лабка і Р. Шуль.

Щоб прискорити будову пам'ятника, комітет організуватиме різні імпрези для роздобуття фондів на будову пам'ятника заслуженому музикологові. Прості обіцяв приготувати мистець Святослав Гордійський.

21-го травня 1971 р. о год. 7-й веч. в залі Народного Дому в Ірвінгтоні, відбувається Концерт визначних учнів УМІ з якого дохід призначений на будову пам'ятника З. Лиськовій. Це буде повторення концерту, який відбувся 2-го травня 1971 р. в Нью Йорку. Сподіємось, численної участі нашого громадянства на цьому вечорі.

Дарія Гордійська - Каранович

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ РОБЕРТ ТЕФТ молодший заповів на п'ятницю 27 травня, конференцію, на якій, передбачають його приїзди, він виявить плін зголотити свою кандидатуру на президента на правборах в стейті Огайо в травні 1972 р. Таким способом він хоче зайняти провідну роллю в Республіканській партії в цьому стейті.

Федеральна Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ" в НЬЮ ЙОРКУ

ПОВІДОМЛЯЄ: що починаючи з 1 червня 1971 р. не буде вечірнього урядування у ВІВТКРІ. Зате продовжимо вечірні години урядування у п'ятницю від год. 5-ої до 8-ої веч.

ПО ДОГІДНІ ПОЗИЧКИ — особисті, на авто, на закуп домі, зголотитесь кожного дня (крім неділі і понеділка) год. 10-3 по пол., у п'ятницю також 5-8 вечером.

Пішіть на адресу: SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION 98 Second Avenue New York, N.Y. 10003 або телефонуйте: (212) 473-7310

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

УПРАВА

</